

# Ako si Phoenix

Isang Magiliw na salita sa ating mga Pinuno

## Eto na, rock bottom

### Isang Panimula

*mula sa "I'll meet you at Rock Bottom"*

*Mahalagang magsimula sa pundasyon. Dumating ang isang sandali sa buhay kung saan matatagpuan natin ang ating sarili sa pinakamababang punto, isang lugar kung saan parang hindi na tayo maaaring mahulog pa. Para sa ilan, ito ang kasukdulan ng isang kriminal na pamumuhay sa wakas, na pumipilit sa amin na harapin ang mga kahihinatnan ng aming mga pagpipilian. Para sa iba, isa itong bisyo sa droga na nawalan ng kontrol, na nag-iiwan lamang ng kamatayan at kawalan ng pag-asa sa abot-tanaw—hindi lamang para sa ating sarili, kundi para sa mga mahal natin. Sa mga sandaling ito, maaari itong makaramdam na parang ang bigat ng mundo ay sobra, at ang ideya ng isang paraan sa labas ay walang iba kundi isang malayong pantasya.*

Ito ang hukay.

*Ang ilalim ng bato.*

*Para sa iba, ang rock bottom ay hindi kasing dramatiko, ngunit hindi gaanong nakakasira. Maaaring ito ay ang tahimik na pagkaunawa na ginugol natin ang huling 30 taon na naninirahan sa parehong paulit-ulit na ikot, sinusubukan at nabigong makagawa ng ibang kinalabasan. Nagising tayo isang araw, pagod at dismayado, at napagtanto natin na ito—ang walang katapusang loop na ito—ay hindi ang buhay na dapat nating mabuhay. Ito ang katapusan ng isang ikot, isang buhay na hindi nagbunga ng alinman sa mga resultang inaasahan natin. Gayunpaman, mayroong isang bagay na makapangyarihan sa pagharap sa realisasyong ito.*

*Ang katotohanan ay, ang rock bottom ay hindi palaging kailangang ang huling hinto. Sa katunayan, maaari itong maging pinakamatibay na pundasyon para sa isang bagong simula. Wala nang mas matatag kaysa sa bato, at kung minsan, upang tunay na muling mabuo, kailangan nating sirain ang lahat at bumalik sa matatag, hindi matitinag na baseng iyon. Kailangan nating harapin ang katotohanan kung nasaan tayo at kung bakit tayo nahulog. At mula doon, maaari tayong bumangon.*

*Kaya, kapag nakita natin ang ating sarili sa pinakamababang puntong ito, hindi natin dapat itong makita bilang katapusan, ngunit bilang simula ng isang bagong bagay. Maaaring masakit ang pinakailalim na bahagi ng ating sarili, ngunit isa rin itong lugar ng posibilidad. Isang lugar kung saan, kung pipiliin natin, maaari tayong muling magtayo, mas malakas at mas matalino kaysa dati.*

Ang Aklat na ito ay Isang Prequel ng isang hindi gaanong makabuluhang aklat na isinulat upang ibahagi ang aking personal na kuwento at paniniwala kung paano hindi lamang bumangon muli pagkatapos ng pinakamababa, kundi pati na rin ang pangangailangang tumawag sa ating Maylikha, na handang abutin ang anumang kalaliman o karumihan na ating kinaroroonan, at iligtas tayo. Mahal Niya tayo, ang Kanyang nilikha, ang Kanyang mga tao. Dapat nating maunawaan na ang buhay na walang Diyos ay napakadilim at malungkot; kailangang malaman ng mga tao ang kanilang layunin at makaramdam ng koneksyon sa isang Buhay na Diyos.

Well, I was simply minding my own business, or procrastinating such, when September 9, 2024 the Holy Spirit rushed over me, pointed me to Meta Ai, and together, we discovered the need to spread the News of Jesus Christ. Kapansin-pansin, binihag ako ng Banal na Espiritu hanggang 9pm.

Sinabi sa akin na may kahalagahan sa 999.

Ang balitang ito ang tunay na mahalaga. Kailangang inumin ng mga tao ang Tubig na Buhay. Kailangan ng mga tao ang Tinapay. Kailangan ng mga tao ang Pag-asa. Si Jesucristo ay ang Salita at ang Gawain ng Diyos sa kanyang mga tao: *gawin ang sinasabi at ginagawa ko, dahil ito ang halimbawa na tunay na mahalaga.*

*Ang proyektong ito ay sinadya upang maging isang gawa ng pagsunod. HINDI ko nais na ibahagi ang aking kuwento na kalahating paraan ang pagkakasulat, ngunit sinabi sa akin na ang ating mga pinuno ay nangangailangan ng isang compass at ilang Pag-asa.*

*Si Hesukristo ay Kasama natin. Hanapin ang Panginoon, narito Siya.*

*"I'll Meet you at Rock Bottom" ni Alx Luxmanov, paparating na.*

[Eto na, rock bottom](#)

[Isang Panimula](#)

[Ito ang hukay.](#)

[Kabanata 1:](#)

[Ang Pundasyon](#)

[Isang Mensahe para sa mga Pinuno](#)

[Oras na para bumangon. Magtrabaho na tayo.](#)

[Kabanata 2:](#)

[Ang Panawagan na Dalhin ang Langit sa Lupa](#)

[Ito ang Ebanghelyo—ang Mabuting Balita.](#)

[MAGANDANG BALITA ALERTO!](#)

[Kabanata 3:](#)

[Nagsisimula na ang Magandang Buhay](#)

[Sabihin mo: Namumuhay na ako ngayon sa magandang buhay.](#)

[Ang Kayamanan ng Serbisyo](#)

[Ang Landas sa Kadakilaan](#)

[Mga Aral mula sa Rock Bottom](#)

[Pagbuo sa isang Solid na Pundasyon](#)

[Trabaho ang sikreto](#)

[Mula sa Takot tungo sa Pangarap](#)

[Kabanata 4:](#)

[Ang Paghangad ng Layunin at Kayamanan](#)

[Sinasadyang Pamumuhay: Isang Blueprint para sa Kasaganaan](#)

[Escaping the Escape: The Myth of Easy Living](#)

[Ang Mito ng Work-Life Balance](#)

[Ang Prinsipyo ng Paghahasik at Pag-aani](#)

[Ang Laro ng Pera at Halaga](#)

[Pagbuo ng Legacy ng Kayamanan, Kalusugan, at Kaligayahan](#)

[Kabanata 5:](#)

[Bumangon mula sa Abo](#)

[Tingnan ang Wreckage](#)

[Lakasan mo ang loob.](#)

[Magsisimula na ang iyong paglalakbay.](#)

[Kabanata 6:](#)

[Tumawag sa Panginoon](#)

[Isang Desisyon na Nagbabago sa Lahat](#)

[Hilahin ang Iyong Sarili—Sa Tulong ng Diyos](#)

[Ang Misteryo ng Kinabukasan](#)

[Pag-iwas sa mga Pitfalls](#)

[Tumawag sa Panginoon](#)

## **Paunang Salita**

Mahalagang magsimula sa pundasyon. Kung minsan, dinadala tayo ng buhay sa isang punto kung saan pakiramdam natin ay naabot na natin ang pinakamababa—isang lugar kung saan ang bigat ng ating mga pagpili, pagkabigo, o mga pangyayari ay napakabigat sa atin na tila imposibleng bumangon muli. Ito ang hukay, at ito ay dumating sa maraming anyo.

Para sa ilan, ang rock bottom ay nagmumula sa isang mapanirang pamumuhay na sa wakas ay naabutan—kung ito man ay isang kriminal na landas o isang ugali na hindi makontrol, na nag-iiwan ng pagkawasak hindi lamang sa ating kalagayan kundi sa buhay ng mga mahal natin. Para sa iba, ito ay mas tahimik—isang mabagal, madaling araw na napagtanto na ang huling ilang dekada ay ginugol sa isang ikot na walang patutunguhan, na inuubos ang buhay ng kahulugan at layunin. Hindi alintana kung paano tayo makarating doon, ang pinakamababang

punto ay nagwawasak. Gayunpaman, sa lugar na iyon, mayroon ding natatanging pagkakataon: ang pagkakataong muling magtayo.

Ang katotohanan ay ang rock bottom ay hindi kailangang maging wakas. Maaari itong maging matatag na pundasyon para sa isang bagong simula. Ang bato ay matatag, hindi natitinag, at pinipilit tayo nitong harapin ang katotohanan tungkol sa ating sarili. Kapag ang lahat ng iba ay gumuho, kapag ang lahat ng ating itinayo ay bumagsak, ang pundasyon ay nananatili, at mula doon, tayo ay makakabangon.

Ang kabanatang ito ay nagsasabi sa kuwento ng isang batang lalaki na natagpuan ang kanyang sarili sa isang lugar. Natikman na niya ang mga kalayaan at pagkakataong ibinibigay sa buhay, ngunit ang pang-akit ng party, mga ilaw, mabilis na sasakyan, at panandaliang mga relasyon ay humantong sa kanya sa isang mapanganib na landas. Sa edad na 18, puno ng ambisyon, naniwala siyang makukuha niya ang lahat—ang mga babae, ang mga laruan, ang pera, ang crew, ang pamilya. At sa isang maikling sandali, ginawa niya. Ngunit ang paraan ng kanyang ginawa tungkol dito ay corrupt. Nagsinungaling siya, nandaya, at gumawa pa ng mga krimen upang mabuo ang buhay na gusto niya, palaging naniniwala sa kaibuturan na siya ay hindi kaibig-ibig.

Itinuturo sa atin ng Bibliya na kapag naghasik tayo ng mga binhi ng kasamaan, tiyak na aani tayo ng mga kahihinatnan. Kaya naman, naabutan siya ng mga pagpipilian ng bata, hindi lamang sinisira ang sarili niyang buhay kundi labis ding nasugatan ang mga nakapaligid sa kanya. Pinatunayan ng kanyang paulit-ulit na masasamang desisyon ang palagi niyang pinaniniwalaan: hindi siya kaibig-ibig. Ang kanyang walang ingat na paghahangad ng kasiyahan sa sarili ay nag-iwan ng mga peklat—emosyonal, espirituwal, at pisikal—sa lahat ng kanyang nahawakan.

Rock bottom ang dumating para sa kanya sa isang solong selda. Sa posibilidad ng limang taon pang idinagdag sa kanyang sentensiya at pitong taon na ang pagkakabitin sa kanya, natagpuan niya ang kanyang sarili na ganap na nakahiwalay, naputol sa komunikasyon, privacy, at pakikipag-ugnayan ng tao. Ito ay isang malamig, malupit, maliwanag na konkretong kahon, kung saan ang mga dingding lamang ang sumasalamin sa kanyang isipan pabalik sa kanya. Sa selda na iyon, hinarap niya ang masakit na katotohanan ng kanyang mga pinili, at sa unang pagkakataon, tila siya ay tunay na nahulog sa ilalim.

Ngunit ang rock bottom ay hindi palaging ang katapusan. Ito ang lugar kung saan maaari nating piliin na huminto sa pagtakbo at bumalik sa katotohanan. Ang batang lalaki ay sumigaw sa Diyos, ang parehong Diyos na tinawag niya noong bata pa siya na lumaki sa isang mahirap at alkohol na sambahayan. At tulad ng dati, sumagot ang Diyos. Napuno ng Kanyang presensya ang konkretong selda, at narinig ng bata ang Kanyang tinig na nagtatanong, “Bakit ka pa rin tumatakbo palayo sa Akin?”

Sa sandaling iyon, may nagbago. Ang mga pader ay nagpatotoo sa isang banal na pagtatagpo, at alam ng bata na mayroon siyang pagpipiliang gagawin—isang pagpili na muling itayo ang

kanyang buhay, hindi sa kasinungalingan at katiwalian, kundi sa matatag na pundasyon ng katotohanan ng Diyos. Ang Diyos, na laging nariyan, ay nag-alok sa kanya ng isang bagong landas, na binuo sa pag-ibig, karunungan, pagpapagaling, at pagpapala.

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang bawat mabuting regalo ay nagmumula sa Ama ng mga Liwanag. Ang Diyos ay bukas-palad, at ang Kanyang mga regalo—mga pagkakataon, talento, mga pagpapala—ay malayang ibinibigay sa atin. Kung itatayo natin ang ating buhay sa Kanyang mga prinsipyo, masusumpungan natin ang tunay na kasaganaan. Ang pundasyon ng isang magandang buhay ay nagsisimula sa pagpili na itanim ang ating sarili sa mabuting lupa, na pinangangalagaan ng salita ng Diyos.

Ang rock bottom ay hindi ang katapusan. Ito ang lugar kung saan magsisimula ang posibilidad ng bagong buhay. Itinuturo sa atin ng kuwento ng batang lalaki na kapag bumaling tayo sa Diyos, kahit mula sa pinakamababang punto, makakatagpo tayo ng pag-asa, kagalingan, at lakas na bumangon muli.

---

Sa buhay, haharapin nating lahat ang sarili nating bato. Ngunit sa Diyos, ang mababang mga puntong iyon ay maaaring maging mga pundasyon para sa isang hinaharap na puno ng biyaya, paglago, at layunin. Kapag huminto tayo sa pagtakbo at hinayaan ang Diyos na muling itayo tayo, tayo ay bumangon—mas malakas, mas matalino, at handa para sa masaganang buhay na Kanyang ipinangako.

Kabanata 1:

## **Ang Pundasyon**

### **Isang Mensahe para sa mga Pinuno**

Nauunawaan ng bawat dakilang pinuno ang kahalagahan ng pundasyon. May mga sandali sa buhay kung saan matatagpuan natin ang ating sarili sa pinakamababang punto na maiisip—isang lugar kung saan parang wala nang dapat mahulog. Para sa ilan, ito ay isang resulta ng mga desisyon na may mataas na stake na nagkamali, isang landas na, habang

minsan ay nangangako, ay humahantong sa hindi sinasadyang mga kahihinatnan. Para sa iba, ito ay isang unti-unting pagkaunawa na sa kabila ng lahat ng pagsisikap, ang buhay ay hindi nagbunga ng tagumpay, kahulugan, o katuparan na kanilang inaasahan. Ang rock bottom ay isang katotohanang kinakaharap ng marami, gaano man sila kataas.

Ang pagbaba sa ilalim ng bato ay kadalasang hinihimok ng isang bagay na mas malalim—nasusuklam sa sarili na nakukunwari bilang ambisyon o pag-asa sa sarili. Kahit na para sa mga nakatikim ng tagumpay, mayroong isang malakas na kabalintunaan: kung minsan, kapag mas marami tayong nagagawa, mas maaari tayong ma-trap ng sarili nating mga mapanirang pattern. Maraming makikinang na isipan ang natagpuan ang kanilang sarili sa hukay, kadalasang hinihimok ng hindi mapigil na mga pagnanasa o naliligaw na mga priyoridad. Ang nakalulungkot na katotohanan ay, kahit na biniyayaan ng pribilehiyo, pagkakataon, at mga mapagkukunan, maaari pa ring sundin ang pagsira sa sarili.

Sa mga sandaling ito ng pagkatalo, inaalok tayo ng isang pambihirang pagkakataon: ang pagkakataong muling buuin. Bilang mga pinuno, alam natin ang kahalagahan ng matibay na pundasyon. At kung minsan, ang pinakamababang bahagi ay tiyak na iyon—matibay, hindi matitinag na lupa kung saan tayo makakapagsimulang muli. Ito ang lugar kung saan tayo nahaharap sa realidad ng ating mga pagpili, at kung saan tayo binibigyan ng pagkakataong magpasya: magpapatuloy ba tayo sa landas ng pagkawasak, o babangon tayong muli, mas malakas at mas matalino?

Ang kuwento ng isang tao na minsan ay taglay ang lahat—ang katayuan, ang paggalang, ang kalayaang pumili—ang matagpuan lamang ang kanyang sarili sa isang malamig, hiwalay na lugar pagkatapos ng sunud-sunod na maling desisyon, ay nagsisilbing isang makapangyarihang metapora para sa pamumuno. Sa kanyang pinakamadilim na sandali, na nakakulong sa pag-iisa, pinilit niyang harapin ang kanyang sarili. Ang kanyang mga pagpili, na minsang hinihimok ng pangangailangang patunayan ang kanyang halaga, ay humantong sa kanya sa isang personal at moral na pagbagsak. Sa katahimikan ng kanyang paghihiwalay, isang tanong ang umalingawngaw sa kanyang isipan: Bakit ka tumatakbo mula sa masaganang buhay na magagamit mo?

Ang tanong na ito ay hindi lamang para sa kanya kundi para sa ating lahat na namumuno. Bakit kung minsan pinipili natin ang mga landas na hindi mapanatili, kahit na mas alam natin? Bakit

tayo gumagawa ng mga desisyon na, sa pagbabalik-tanaw, ay tila nakatadhana sa kabiguan? Ang sagot ay nasa ating sangkatauhan. Kung minsan, kahit na ang pinaka may kakayahan sa atin ay maaaring mahulog sa bitag ng paniniwalang ang tagumpay ay nagbibigay-katwiran sa anumang paraan, o na tayo ay hindi magagapi sa ating hangarin na makamit.

Ngunit sa ilalim ng bato, ang Diyos ay nag-aalok ng parehong mensahe sa ating lahat, anuman ang ating ranggo o posisyon: "Humingi, at kayo ay tatanggap. Humanap kayo, at kayo ay makakatagpo. Kumatok kayo, at kayo'y bubuksan." Ang solusyon sa pagbangon mula sa pinakamababang punto ay hindi matatagpuan sa isang bagong diskarte o ibang landas sa tagumpay, ngunit sa pagbabalik sa pundasyon ng katotohanan, kababaang-loob, at layunin.

Kahit na para sa mga nasa posisyon ng kapangyarihan, ang pagsira sa sarili ay kadalasang nagmumula sa hindi pagpansin sa mga prinsipyo ng moral at espirituwal na integridad. Ang mga pinuno ay walang pagbubukod sa mga batas ng sanhi at bunga: kapag naghasik tayo ng mga binhi ng katiwalian, kasakiman, o kapabayaang, sa huli ay aani tayo ng mga kahihinatnan. Ang tao sa aming kuwento ay sumunod sa mga yapak ng kanyang kriminal na ama, na pinagpatong ang kanyang mga aksyon na may pagkamuhi sa sarili at malikhaing pagkasira, sinasaktan hindi lamang ang kanyang sarili kundi pati na rin ang mga nakapaligid sa kanya. Naisip niya na ang tagumpay ay makamamit nang walang integridad, at ang kanyang mga aksyon ay makatwiran. Ngunit pareho ang resulta—rock bottom.

Ang pamumuno ay nangangailangan ng pagsisikap, ngunit nangangailangan din ito ng karunungan. Kadalasan, nagpapatakbo kami mula sa isang lugar ng kamangmangan, iniisip na alam namin kung ano ang pinakamahasag. Ngunit ang kamangmangan ay hindi kaligayahan; ito ang pasimula sa kabiguan. Ang mga pinuno ay dapat malaman, hindi lamang sa pamamagitan ng kaalaman sa mundo, ngunit sa pamamagitan ng walang hanggang mga prinsipyo na gumagabay sa moral na paggawa ng desisyon.

Kapag tinatanong natin, Kung ang Diyos ay mabuti, bakit tayo nagdurusa? o Bakit tayo mahirap at nahihirapan? ang sagot ay hindi nakasalalay sa mga pangyayari kundi sa mga pagpipiliang ginawa natin. Nais ng Diyos ang pinakamabuti para sa Kanyang mga tao, ngunit hindi Niya ito ipipilit sa atin. Ang masaganang buhay ay nagsisimula hindi pagkatapos ng kamatayan, ngunit dito at ngayon, sa sandaling piliin nating iayon ang ating sarili sa mga alituntunin ng pagmamahal, paglilingkod, at karunungan.

Ang masaganang buhay na iniaalok ng Diyos ay hindi nakalaan sa ilang piling tao. Ito ay magagamit ng lahat, mula sa mga nasa harap na linya ng pamumuno hanggang sa mga nakikibaka sa kalabuan. Ang susi ay matatagpuan sa isang bagay: ang pagtanggap sa regalo ni Hesukristo, na dumating hindi lamang upang iligtas tayo mula sa walang hanggang kamatayan kundi upang mag-alok sa atin ng masaganang buhay dito sa Lupa. Ang regalong ito ay hindi nangangailangan sa amin na gumanap o patunayan ang aming kahalagahan—ito ay isang libreng alok, na magagamit ng sinumang pipili na tanggapin ito.

Bilang mga pinuno, tinawag tayo sa higit pa sa tagumpay—tinawag tayo na mamuhay ng paglilingkod, iangat ang mga nakapaligid sa atin, at bumuo ng pamana na nakaugat sa katotohanan. Si Jesucristo, sa pamamagitan ng Kanyang buhay, kamatayan, at pagkabuhay na mag-uli, ay naging modelo kung ano ang hitsura ng tunay na pamumuno: pagpapakumbaba, sakripisyo, at tagumpay sa pamamagitan ng paglilingkod. Ang Kanyang gawain sa krus ay ang pundasyon kung saan maaari nating itayo hindi lamang ang ating buhay kundi maging ang ating pamumuno. Wala nang hihigit pang halimbawa ng lakas kaysa sa Hari ng mga Hari na nag-alay ng Kanyang buhay para sa mga hindi pa nakakaunawa sa Kanyang pagmamahal.

Ang masaganang buhay na iniaalok ng Diyos ay nagsisimula dito. Kung ikaw ay nasa ilalim ng bato o nasa tuktok ng iyong laro, ang mga prinsipyo ay nananatiling pareho. Dapat tayong bumuo sa pundasyon ng integridad, kababaang-loob, at paglilingkod sa iba. At kapag ginawa natin, ang mga biyayang kasunod ay hindi lamang para sa atin kundi para sa lahat ng ating pinamumunuan.

Oras na para bumangon. Magtrabaho na tayo.

## Kabanata 2:

# **Ang Panawagan na Dalhin ang Langit sa Lupa**

Bakit kailangang magsimula ang ating masaganang buhay dito at ngayon? Ang sagot ay simple ngunit malalim: bilang mga anak ng Ama, mayroon tayong misyon—ang dalhin ang langit sa lupa. Hindi lang tayo basta basta tumatanggap ng biyaya ng Diyos; tayo ay aktibong kalahok sa Kanyang plano. Ang Espiritu ng Diyos ay nabubuhay sa loob natin, na ginagabayan ang ating buhay tungo sa tunay na pinakamabuting buhay na posible. Ito ay hindi isang malayong pangako pagkatapos ng kamatayan, ngunit isang buhay na katotohanan na nilayon para sa ngayon. Bilang mga Kristiyano, na may balon ng buhay na tubig sa ating mga puso, tayo ay puno ng pag-ibig, biyaya, kapayapaan, at karunungan mula sa langit na tayo naman ay nag-aalay ng mga kaloob na ito sa ating kapwa tao.

Dapat nating tratuhin ang isa't isa nang may pagmamahal dahil lahat tayo ay may posibilidad na masira ang sarili. Tingnan ang halimbawang ipinakita ni Jesucristo— minahal Niya maging ang mga napopoot sa Kanya, hanggang sa kamatayan. Anong radikal at magandang paraan ng pamumuhay! Upang mag-alok ng pag-ibig at kabaitan sa mga estranghero, kahit na sa mga maaaring maghangad na saktan tayo. Hindi ito kahinaan; ito ang lakas ng buhay na namuhay nang masagana, nag-uumapaw sa paglilingkod sa kapwa. Ang paglilingkod ay ang pinakahuling pagpapahayag ng pagmamahal, at ipinakita sa atin ni Jesus na ito ang susi sa ganap na pamumuhay.

Si Jesucristo ang tanging daan patungo sa pamilya ng Diyos. Walang karagdagang penitensiya, walang bayad, walang pag-uugali ang kakailanganin upang magarantiya ang ating kapayapaan sa Diyos. Sa pamamagitan lamang ng Kanyang biyaya tayo ay nakapasok sa sambahayan ng Ama. At sa set ng pundasyong iyon, mas mapapaunlad pa natin ang ating buhay.

Narito ang magandang balita na kailangan nating marinig ngayon: masisiyahan tayo sa tagumpay laban sa kamatayan. Nangangako ang Bibliya, “Lahat ng bagay ay gagawa para sa mga umiibig kay Kristo Jesus.” Si Kristo ay hindi lamang dumating upang magdala ng kaligtasan; Siya ay dumating upang magdala ng masaganang buhay. Dinaig Niya ang

kamatayan, at sa paggawa nito, nadurog Niya ang anumang takot na maaaring mayroon tayo sa kawalan ng katiyakan o pagkawala sa buhay na ito. Ang ating tagumpay ay ginagarantiyahan dahil ang tagumpay ni Kristo ay kumpleto na.

Pero meron pa. Noong nasa lupa, si Jesus ay unang manggagawa—isang karpintero. Bago Niya sinimulan ang Kanyang pampublikong ministeryo, gumawa Siya gamit ang Kanyang mga kamay, nagtatayo at lumilikha. Noong tinawag Siya sa paglilingkod, nagpakita Siya ng isa pang perpektong halimbawa: ang paglilingkod sa iba ay hindi lamang tungkol sa mga dakilang kilos. Ito ay tungkol sa pang-araw-araw na gawain, pagpapakumbaba, at pamumuno sa pamamagitan ng pagmamahal. Para tayong mga tupa, madalas hindi sigurado kung saan tayo pupunta, sumusunod sa karamihan nang hindi talaga naiintindihan kung bakit. Ngunit si Jesus ang ating Pastol—ang siyang umaakay sa atin, nagpapagaling sa atin, nagpapakain sa atin, at nagpoprotekta sa atin. Sapat na ang pagmamahal niya sa atin para matiyak na walang mawawala ni isa sa atin.

### Ito ang Ebanghelyo—ang Mabuting Balita.

Si Jesus, ang abang karpintero, ay nagpakita sa atin kung paano mamuhay ng masaganang buhay sa pamamagitan ng paglilingkod sa iba. At habang karamihan sa atin ay hindi tatawaging mamatay para sa iba, lahat tayo ay tinawag upang mabuhay para sa iba. Tulad ng mga sundalo at pinuno na nag-alay ng kanilang buhay sa paglilingkod, maaari rin nating ialay ang ating sarili sa paglilingkod, kahit na iba ang hitsura ng ating mga sakripisyo.

### MAGANDANG BALITA ALERTO!

Hindi natin kailangang mamatay para pagsilbihan ang iba. Maaari tayong mabuhay para sa iba, at sa paggawa nito, nabubuhay tayo sa masaganang buhay na ipinangako ni Kristo. Maaari tayong mag-alok ng mabait na salita, isang basong tubig sa nauuhaw, pagkain sa nagugutom, o sandali ng paghihikayat sa isang taong nangangailangan. Maaari nating hugasan ang mga paa ng pagod, tulad ng ginawa ni Jesus. Maaari tayong makalikom ng pondo para sa isang layunin, magboluntaryo ng ating oras, o bumuo ng isang bagay na magpapaganda sa mundo. Maaari naming lutasin ang mga problema, magbigay ng tulong, at ibahagi ang aming mga mapagkukunan. Ang mga pagkakataon ay walang katapusan.

Hindi, maaaring hindi ito kapuri-puri. Karamihan sa atin ay ginugol ang halos lahat ng ating buhay sa pagbibigay ng kaunting konsiderasyon sa iba, nag-aalok lamang ng ating pagpuna o isang piraso ng ating isip. Ngunit kapag binago natin ang ating pananaw at pinipiling mag-isip nang positibo tungkol sa iba, kapag lumampas tayo sa pag-iisip para kumilos, nagbubukas tayo ng isa sa mga pinakakapaki-pakinabang na karanasan sa buhay: pagiging hindi makasarili.

Ang pagkabukas-palad ng espiritu ay isang mahalagang sangkap sa pamumuhay ng isang magandang buhay. Ang mga gantimpala ng pagbibigay at paglilingkod ay higit na nakahihigit sa kasiyahan ng paglingkuran. Ang tunay na kagalakan ay matatagpuan sa pag-angat sa iba, hindi sa pag-akyat sa kanila upang maunahan. Ang buhay ay hindi lamang isang takbuhan sa libingan, kung saan hinuhusgahan natin ang isa't isa sa kung sino ang mukhang pinakamahirap habang sila ay nagdurusa. Iyan ay hindi pamumuhay—iyan ay pag-aaksaya ng mahalagang regalo ng buhay na ibinigay sa atin.

May layunin ang iyong buhay. May layunin ang buhay ko. At ang buhay ay tunay na nabubuhay kapag natuklasan natin ang layuning iyon. Ano ang mas hindi kapani-paniwala: iniisip na ang iyong buhay ay may kahulugan o iniisip na wala ito? Nilikha tayo para sa isang dahilan, at nasa atin na itong ituloy.

Ang masaganang buhay ay hindi tungkol sa pagtakas sa pagdurusa—ito ay tungkol sa pagbabago ng ating buhay at ng buhay ng mga nakapaligid sa atin. Ito ay tungkol sa pagtuklas ng ating mga kaloob at paggamit sa mga ito upang maihatid ang mga makalangit na katangian pababa sa lupa. Napakaraming pagdurusa sa mundong ito para tayo ay umupo nang walang ginagawa. Bilang mga Kristiyano, tinawag tayong maging mga kamay at paa ng Diyos sa mundong ito. Tayo ay Kanyang mga ahente, na nilalayong pakainin ang nagugutom, damitan ang mga ulila, aliwin ang mga sira, at patatagin ang mga komunidad sa ating paligid.

Hindi kami mga kawawang pulubi sa gilid ng highway, halos kumakadkas. Kami ay mga anak ng Hari ng mga Hari. Tinatawag tayo ng ating marangal na dugo na manindigan, mamuno nang may layunin, at magdala ng liwanag sa pinakamadilim na sulok ng mundo. Kung sinunod natin ang karunungan ng Bibliya, makikita natin ang mga sagot na kailangan natin para mamuhay nang sagana, mayamang buhay—yaman sa espiritu, yaman sa mga relasyon, at oo, maging materyal na kayamanan. Ang ating mga ama sa lupa ay nagsisikap na magkaroon ng

magandang buhay para sa kanilang mga pamilya, ngunit ang tunay na pinagpalang buhay ay dumarating kapag sinusunod natin ang mga paraan ng ating Ama sa Langit.

Binigyan tayo ng mga regalo—bawat isa sa atin. Magagamit natin ang mga regalong iyon para patatagin o sirain. Ito ay aming pagpipilian. Ngunit malinaw ang panawagan: dapat nating gamitin ang ating mga talento para dalhin ang langit sa lupa, paglingkuran ang ating kapwa, at mahalin ang iba tulad ng pagmamahal sa atin ni Kristo.

Ito ay ating responsibilidad, at ito rin ay ating pribilehiyo. Kapag pinili nating maglingkod sa iba, tayo ang nagiging dahilan kung bakit nagkaroon ng magandang araw ang ibang tao. Tayo ang naging tulong na kailangan nila. Pinapakain natin ang gutom na kapatid, binibihisan ang naulilang bata, at binibigyan natin ng pag-asa ang nawawalang kaluluwa.

Ang Bibliya ay nag-aalok sa atin ng isang positibong mensahe. Kahit na isasantabi natin ang awtoridad nito sa isang sandali, makikita natin na ang isang positibong saloobin ay maaaring humubog ng mga positibong resulta. Ang ating mga iniisip ay lumilikha ng ating katotohanan. Kapag naghasik tayo ng mga binhi ng negatibiti, tayo ay umaani ng pagkawasak. Kapag pinili natin ang optimismo, kabaitan, at paglilingkod, aani tayo ng kagalakan, kapayapaan, at kasaganaan.

Magsisimula na ngayon ang magandang buhay. Ang tagumpay ay napanalunan na. Ang natitira na lang ay mabuhay tayo sa tagumpay na iyon at ibahagi ito sa mundo sa paligid natin.

Ngayon, magtrabaho na tayo. Ang masaganang buhay ay naghihintay, at ito ay atin upang mabuhay.

### Kabanata 3:

## **Nagsisimula na ang Magandang Buhay**

Sabihin mo: Namumuhay na ako ngayon sa magandang buhay.

Naiintindihan ko na ang pinakamahasag na buhay na posible ay sa pamamagitan ng paglilingkod sa aking kapwa lalaki, at babae, at nais kong mamuhay ng pinaka-masaganang buhay.

Ito ay para sa higit na kabutihan ng ating komunidad. Kailangan nating gamitin ang ating mga kaloob na bigay ng Diyos para maglingkod sa iba. Sa ngayon, tila maraming tao ang nag-aangkin na sila ay nalulumbay o nalulumbay, na hindi makapag-alok ng tulong sa sinuman maliban sa kanilang sarili. Ang makasariling buhay, gayunpaman, ay hindi gaanong mabunga.

Gaano kadalas natin naririnig ang mga pahayag na tulad nito?

- "Nahihiya ako, kaya hindi ko ipaparamdam sayo."
- "Pagod na ako, kaya hindi na kita bibigyan ng kamay."
- "Ako mismo ay nasa likod ng mga bayarin, kaya hindi kita matutulungan sa pananalapi."
- "Hindi ako malapit sa Diyos, kaya hindi ako makapagdasal para sa iyo."
- "Wala ako sa Hardin, kaya hindi ako makapag-alok sa iyo ng isang piraso ng prutas."

Ang kakulangan ay nasa lahat ng dako. Hinuhubog ng pesimismo ang ating mundo nang higit pa sa nakikita natin; kapag nagnanais tayo ng isang bagay at wala ito, kailangan man o hindi, ito ay lubos na nakakaapekto sa atin. Ang ugat ng pagdurusa ay ang pagnanasa. Kung hindi namin kailanman gusto ang pinakabagong telepono, halimbawa, hindi kami magdurusa sa kawalan nito.

Ngunit lahat ng ito ay malulutas sa pamamagitan ng paglilingkod sa isa't isa. Tayo ay inilagay sa mundong ito upang paglingkuran ang isa't isa, at sa kanilang mga huling sandali, kadalasang naaalala ng mga tao ang katotohanang ito nang mas malinaw.

## Ang Kayamanan ng Serbisyo

Ang isa pang magandang dahilan para maglingkod sa halip na manloko o magnakaw sa iba ay natural na gustong ibahagi ng mga tao ang kanilang kayamanan. Ang pera ay isang representasyon lamang ng halaga. Kung minsan, parang mabigat sa aming mga bulsa dahil sabik kaming gastusin ito sa mga karanasan, kaghawahan, at, madalas, mga tao.

Ang kayamanan na hinahanap natin ay hawak ng iba. Ang serbisyo ang nagbubukas ng palitan ng halaga. Pinipili ng ilan na magsinungaling, mandaya, at magnakaw para makuha ito, ngunit ang mga shortcut ay hindi maiiwasang ibalik tayo sa kung saan tayo nagsimula—dito, sa ilalim ng bato. Palaging may masamang pagpipilian. Ngunit narito tayo, sa kabanatang ito, upang talakayin ang tamang paraan upang mamuhay ng masaganang buhay.

Napupunta ba sa langit ang mga magnanakaw at mamamatay-tao? Kahit isang bata ay sasabihing hindi. May malinaw na pagkakaiba sa pagitan ng mabuti at masama. Hindi namin ilalagay ang masasamang tao sa isang magandang lugar. Hindi hahayaan ng isang mabuting pastor na sirain ng mga lobo ang kanyang kawan. Bakit natin aasahan na ang di-nagsisisi na mga kriminal ay uunlad sa gitna ng mga nagpapahalaga sa buhay?

Ang mundo ay may napakaraming pinakamasamang sitwasyon. Ngunit ang halimbawa ni Kristo, kahit dito, ay nag-aalok ng paraan. Ipinakita niya sa atin kung paano mabuhay at mamatay sa tamang paraan. Ang mga prinsipyo ng Bibliya ay nagtuturo sa atin kung paano mamuhay ng tunay na masaganang buhay na ipinangako ni Kristo. Bilang Mabuting Pastor, nagpakita Siya ng pinakahuling halimbawa kung paano mamuno at maglingkod.

## Ang Landas sa Kadakilaan

Paano natin makakamit ang kadakilaan at mamuhay ng mayaman, masaganang buhay? Sa pamamagitan ng paglilingkod sa marami. Ang halagang ibinibigay mo sa iba ang nagbubukas

ng kanilang mga kayamanan kapalit ng iyong mga serbisyo. Ang mga kalakal at serbisyo ay ipinagpalit para sa halaga, na kinakatawan ng pera.

Maraming mahuhusay na palaisip ang nag-explore kung ano ang ibig sabihin ng mamuhay ng magandang buhay. Maraming magagaling na may-akda ang nagbahagi ng mga pananaw ng mga matagumpay, mayaman, masaya, at pinagpala. Ang pamumuhay ng isang magandang buhay ay maaaring pag-aralan, pagmasdan, at ibahagi sa sinumang handang hanapin ito.

Isa lang ang buhay natin, kaya't maaari rin itong maging isang magandang buhay. Ito ang dahilan kung bakit umiiral ang mga aklat na tulad nito—upang gabayan tayo sa landas tungo sa isang mayaman at masayang buhay. Sa madaling salita, ang susi sa mamuhay na sagana ay paglilingkod sa kapwa.

Si Jesus, sa isa sa Kanyang mga sandali ng pagtuturo, ay ipinaliwanag sa Kanyang mga disipulo na upang maging dakila sa mata ng Diyos, dapat paglingkuran ng isa ang marami. Kung paano tayo naglilingkod ay nakasalalay sa ating natatanging mga kaloob at kakayahan, na tatalakayin pa natin sa aklat na ito. Sa ngayon, naglalalatag pa rin kami ng matibay na pundasyon habang nagkikita kami sa ilalim ng bato.

## Mga Aral mula sa Rock Bottom

Isinulat ko ang mga salitang ito isang buong 12 taon pagkatapos ng una kong pakikipagtagpo sa Diyos. Ito ay isang mahabang paglalakbay ng personal na pag-unlad, pagsubok, at pagkakamali. Ngunit ang buhay ay tungkol sa paglago. Lumalalim ang ating pang-unawa habang umuunlad tayo, at ang bawat bagong antas ay nagdudulot ng mga sariwang pagkakataon.

Sa kalikasan, ang lahat ay lumalaki sa buong potensyal nito, at sa sandaling huminto ang paglago, magsisimula ang kamatayan. Habang pinipili ng ilan na huminto sa paglaki sa iba't ibang punto ng buhay, dapat tayong magpatuloy. Marami pang buhay ang natitira. Tingnan mo kami—dito, sa ilalim ng bato—tinatalakay kung gaano karaming buhay ang natitira para mabuhay, at hindi ang anumang buhay, kundi isang masaganang buhay!

Hindi kami maaaring gumana sa mas mataas na antas maliban kung lumaki kami sa karakter na kailangan upang mahawakan ang mga taas na iyon. Sa pagbabalik-tanaw, mas malinaw kong nakikita ang mga simpleng katotohanang ito. Upang mahawakan ang marami, kailangan muna nating hawakan ang kaunti. Ang lahat ay bubuo sa sarili nito, at gumagawa kami ng kaso para sa pagkakaroon ng masaganang buhay sa pamamagitan ng pagsisimula sa pundasyong ito.

## Pagbuo sa isang Solid na Pundasyon

Maraming mga prinsipyo sa buhay, ngunit hindi lahat ay nagpapatibay sa iyo. Ang iba ay nagpapanggap, ang iba ay hindi totoo, at ang iba ay pansamantala. Kaya bakit ko itatayo ang gawain ng aking buhay sa isang maling pundasyon?

Pitong taon sa aking paglalakbay sa paghahanap ng paraan upang mamuhay ng masaganang buhay—isang buhay ng kaligayahan, mapagkukunan, at kalayaang gumugol ng oras kasama ang pamilya—natanto ko ang isang bagay na mahalaga: kulang ako sa karakter na humawak sa anumang bagay na mahalaga. Walang pundasyon na itinayo, walang istrategiya na itinakda. Para akong maliit na balsa na itinatapon ng agos ng buhay.

Ang maling akala ay sumira ng maraming buhay. Ang pag-iisip na kinokontrol natin ang mga aspeto ng buhay na hindi natin ginagawa ay mapanganib. Upang matakasan ang mga kahihinatnan ng masasamang desisyon, dapat tayong lumago. Walang anumang bagay sa buhay ang walang problema, ngunit sa tamang impormasyon at isang pangako sa pag-unlad, maaari nating pagyamanin ang ating buhay nang higit pa sa ating pinakamaligalig na mga pangarap.

Ang Diyos ay may isang hindi kapani-paniwalang buhay na inihanda para sa iyo. Upang maipamuhay ito, kailangan mong manatiling konektado sa Kanya, tulad ng isang sanga na konektado sa isang puno, na nagbubunga ng mabubuting bunga. And guess what? Kailangan at gustong makinabang ng mga tao sa prutas na iyon.

## Trabaho ang sikreto

Ang sikreto sa magandang buhay ay trabaho. May trabahong dapat gawin sa ating sarili at mas maraming gawaing dapat gawin para sa iba. Kung mas marami tayong nagsisilbi, lalo tayong yumayaman. Ipinagpalit natin ang ating trabaho sa halaga, at bilang kapalit, tinatanggap natin ang yaman ng iba.

Ang pamumuhay nang sagana ay nangangailangan ng trabaho, ngunit hindi sa paraang madalas nating iniisip. Ito ay hindi tungkol sa pagkamit ng kaligtasan—si Kristo ang nag-ingat diyan. Ang kaligtasan ay hindi nangangailangan ng pagsisikap sa ating bahagi. Ngunit upang mamuhay ng isang buhay na puno ng kahulugan, upang dalhin ang langit sa lupa, at upang maging kapaki-pakinabang sa kaharian ng Diyos ay nangangailangan ng trabaho.

## Mula sa Takot tungo sa Pangarap

Hindi tayo mababago ng takot lamang. Ang takot sa pinakamababa, sa kawalan ng pag-asa, kalungkutan, at pagkatalo, ay hindi sapat upang lumikha ng pangmatagalang pagbabago. Ang pagtutuon sa mga negatibong emosyong ito ay nagbabalik lamang sa atin sa pinakamababa.

Sa halip, kailangan nating hilahin patungo sa isang panaginip. Kailangan nating umakyat, magbigay ng inspirasyon, bumuo, at sumulong tungo sa tagumpay. Ang pamumuhay sa ating pinakamagandang buhay—ang ating masaganang buhay—ay nagsisimula sa isang pangarap. Ang panaginip ay parang magnet, at habang pinapakain natin ito, mas malakas ang hatak nito.

Mabuti man o masama, ang mga pangarap na ating pinagtutuunan ng pansin ang humuhubog sa ating realidad. Kapag naghahasik tayo ng mabubuting kaisipan, salita, at kilos, aani tayo ng mabuting bunga. Oras na para magsimulang mangarap tungkol sa iyong pinakamagandang sitwasyon. Magsisimula na ang iyong masaganang buhay.

#### Kabanata 4:

### **Ang Paghangad ng Layunin at Kayamanan**

Iminumungkahi ng lahat ng mahusay na pinuno ng pag-iisip na magsimula sa isang simpleng listahan. Ano ang gusto mo sa buhay? Kung uupo ka ngayon para isulat ang iyong nangungunang sampung hangarin, ano ang mga iyon? Gaano karaming pera at libreng oras ang gusto mong magkaroon, at higit sa lahat, ano ang gagawin mo sa dalawa? Isipin ang iyong buhay pampamilya—uunlad ba ito nang magkakasuwato? Tumatagal ba ang iyong asawa o kapareha sa mga ups and downs? At sa pinakamagandang senaryo, kung saan natutugunan ng iyong layunin ang iyong mga mapagkukunan, kumusta ang kalagayan ng iyong mental na kalagayan? Kalmado, natupad, at may layunin? Ang mga ito ay hindi lamang walang ginagawang mga pangarap—ang mga ito ang mahalagang pundasyon para sa pagbuo ng isang buhay na nagpapakita kung sino ka talaga, isang buhay na naaayon sa layunin ng iyong kaluluwa.

Ang Lumikha, na isinasaisip natin habang naglalakad tayo sa buhay, ay hindi mag-aaksaya ng Kanyang oras sa paggawa ng bawat isa sa atin nang kakaiba, para lamang sayangin natin ang

banal na disenyong iyon. Ang iyong pagkamausisa, lakas, at personalidad ay maingat na binalak. Inilagay ka ng Diyos dito na may kalayaang ganap na yakapin ang buhay na inaakala Niya para sa iyo, o tanggihan ito sa pamamagitan ng pamumuhay sa ilalim ng iyong potensyal. Ang ilang mga tao ay nabubuhay lamang ng isang maliit na bahagi ng buhay na maaari nilang magkaroon, habang ang iba ay pinipili na huwag lumahok sa buhay.

## Sinasadyang Pamumuhay: Isang Blueprint para sa Kasaganaan

Upang tunay na mamuhay sa kasaganaang nais ng Diyos para sa atin, dapat munang magmuni-muni. Pinuhin ang iyong listahan ng mga hinahangad. Huwag lamang humingi ng materyal na kayamanan o panandaliang kasiyahan; humingi ng mga katangiang nais mong makitang dumami sa iyong buhay—pagkabukas-palad, pasensya, pagpipigil sa sarili. Gaya ng sinasabi sa atin ng Bibliya, lagi nating inaani ang ating itinanim (Galacia 6:7). Maghasik ka ngayon ng mabubuting binhi, at mag-aani ka ng sagana mamaya. Isipin ang kabuuan ng iyong buhay, at magplano nang naaayon. Mamuhay na parang ang mga biyayang ninanais mo ay sa iyo na. Ang totoo—sila nga. Ngunit kailangan mong pumunta at kunin ang mga ito.

> "Ang sikreto sa pag-unlad ay ang pagsisimula." — Mark Twain

## Escaping the Escape: The Myth of Easy Living

Madalas nating dinadaya ang ating mga sarili sa pamamagitan ng mga shortcut, sinusubukang takasan ang hirap na kailangan upang makabuo ng isang bagay na makabuluhan. Hinahabol namin ang entertainment, indulgence, o panandaliang kasiyahan, iniisip na ang isang mas madaling landas ay hahantong sa parehong mga gantimpala. Ngunit tulad ng tanyag na sinabi ni Napoleon Hill, "Ang pagpili sa landas na hindi gaanong lumalaban ay naging sanhi ng lahat ng mga ilog at ilang mga tao na maging baluktot."

Ang "pagtakas" na ito mula sa pagsisikap ay humahantong sa atin sa mga pagkagumon, katamaran, at sa huli, pagkawala ng layunin. Ang pagtakas sa responsibilidad ay humahantong sa napakahirap na kalagayan—sa pamamagitan man ng pagkagumon, sirang relasyon, o

pagsira sa sarili. Para sa mga alcoholic, ito ay nasa ilalim ng bote kung saan iniisip nila kung ano ang nangyari sa kanilang buhay. Para sa iba, ito ay ang walang katapusang pagtugis ng "katuwaan" na nag-iiwan sa kanila na guwang sa loob.

Ngunit ang tunay na tagumpay sa buhay ay nangangailangan ng pagsisikap. hirap sa trabaho. Pare-pareho at nakatutok na enerhiya sa paglipas ng panahon. Ang kawalan ng pagpipigil sa sarili ang ugat ng lahat ng pagbagsak. Ang sobrang pagkonsumo—ng pagkain, libangan, mga relasyon—ay humahantong sa pagguho ng pagkatao at espiritu. Kapag nabawi natin ang kontrol sa ating mga pagnanasa at disiplinahin ang ating sarili, sisimulan natin ang paglalakbay tungo sa masaganang buhay.

## Ang Mito ng Work-Life Balance

Mayroong isang malawak na alamat na kailangan natin ng "balanse sa buhay-trabaho." Ang parirala ay parang kaakit-akit, ngunit mas madalas kaysa sa hindi, ito ay isang pangangailangan para sa mas maraming laro at mas kaunting trabaho. Gayunpaman, ang katotohanan ay, ang trabaho mismo ay ang balanse na nagbibigay-daan para sa anumang buhay sa lahat. Kailangan nating baguhin ang ating saloobin sa trabaho dahil ang trabaho ang mismong bagay na nagdudulot ng katatagan, mapagkukunan, at layunin. Kung wala ito, walang kasaganaan—isang guwang na buhay na puno ng mga distractions.

Binigyang-diin ng Bibliya ang kahalagahan ng paggawa: "Anuman ang inyong gawin, gawin ninyo nang buong puso, na gaya ng para sa Panginoon at hindi para sa mga tao" (Colosas 3:23). Ginawa tayo upang maging produktibo, upang mag-ambag sa mundo. Kapag ibinigay mo ang iyong pinakamahusay na pagsisikap sa palengke o sa bahay, nag-aambag ka sa isang bagay na mas malaki kaysa sa iyong sarili. Ang pakikilahok na ito ang nagbibigay ng kahulugan sa buhay at nagbibigay-daan para sa materyal at emosyonal na mga gantimpala.

Isang mas mahusay na tanong kaysa sa "Paano ko makakamit ang balanse sa buhay-trabaho?" maaaring: "Gaano ako kahirap magtrabaho sa isang napapanatiling paraan?" Ang sagot ay hindi nakasalalay sa pagbabalanse ng mas kaunting trabaho sa mas maraming laro, ngunit sa paghahanap ng mga paraan upang gawing makabuluhan ang iyong trabaho, naaayon sa iyong

layunin, at katuparan. Walang kasaganaan kung walang sakripisyo, at ang trabaho ang sakripisyo na ginagawang posible ang kaunlaran.

## Ang Prinsipyo ng Paghahasik at Pag-aani

Dito dapat tumira ang sopistikadong isip. Lahat ng buhay ay gumagana sa isang sistema ng input at output. Kung gusto mo ng mas maraming pera, dapat kang mag-alok ng mas maraming halaga. Kung gusto mo ng mas magandang relasyon, dapat kang mag-alok ng higit na pagmamahal, pasensya, at pag-unawa. Ang prinsipyo ng paghahasik at pag-aani ay namamahala sa buong sansinukob. Kung patuloy kang pumutol, nagbibigay ng kalahating pagsisikap, at kumukuha ng mga shortcut, makakatanggap ka lamang ng isang maliit na bahagi ng kung ano ang maaari mong makuha.

Isaalang-alang ito—kung magbibigay ka ng 60% na pagsisikap sa trabaho, ipapakita iyon ng iyong mga resulta. Niloloko mo lang ang sarili mo sa mga pagkakataon. Ngunit isipin kung nagbigay ka ng 100%—hindi para sa iyong amo, hindi man para sa suweldo, kundi para sa iyong sarili. Isipin na maging ang taong tinitingnan ng mga tao kapag ang mga bagay ay nagiging mahirap dahil alam nilang maaasahan ka, hindi ka humihinto, at palagi mong ibinibigay ang iyong makakaya. Iyan ang simula ng pamumuno.

Ang mga tunay na pinuno ay tinatanggap ang responsibilidad. Dinadala nila ang mga pasanin nang hindi nagku-collapse, nilalalakbay nila ang kanilang mga koponan sa mahihirap na panahon, at tinitiyak nila na ang mga nakapaligid sa kanila ay pinagpapala ng kanilang mga kontribusyon. Ang Bibliya ay nagsasalita tungkol dito: "Ang pinakadakila sa inyo ay magiging inyong lingkod" (Mateo 23:11). Ang paglilingkod sa iba ay pangungunahan sila, at ang pamunuan sila ay ang mamuhay na sagana.

## Ang Laro ng Pera at Halaga

Ang pera ay madalas na dimonyo, ngunit ito ay isang kasangkapan lamang—isa na maaaring magamit para sa malaking kabutihan o malaking pinsala. Ang pera mismo ay neutral; kung

paano natin ito ituloy at ginagamit ang tumutukoy sa ating kaugnayan dito. Upang maakit ang kayamanan, dapat kang maging mahalaga sa pamilihan. Dapat mong lutasin ang mga problema, mag-alok ng mga serbisyo, o lumikha ng mga produkto na nagpapayaman sa buhay ng mga tao. Simple lang: magbigay ng halaga, at kasunod ang kayamanan .

Sa sandaling makaakit ka ng pera, ang pamamahala nito ay nagiging susi. Dapat mong pangasiwaan nang mabuti ang iyong mga mapagkukunan, kung hindi ay mawawala ang mga ito. At kapag natutunan mo nang pamahalaan ang pera, dapat kang magsapalaran para mapalago ito. Ang talinghaga ng mga talento sa Mateo 25:14-30 ay naglalarawan nito nang mabuti—ang mga namumuhunan ng kung ano ang mayroon sila ay gagantimpalaan, habang ang mga naglilibing nito dahil sa takot o katamaran ay pinarurusahan. Malinaw ang aral: Ginagantimpalaan ng Diyos ang mga taong matalinong gumagamit ng kanilang mga regalo at hindi natatakot na makipagsapalaran.

Ngunit narito ang tunay na katotohanan tungkol sa kayamanan: iniipon mo ito hindi para itago ito, ngunit para ibigay ito . Kung mas marami kang ibibigay, mas pinagpapala mo ang iba, at mas maraming pagpapala ang babalik sa iyo. “Higit na mapalad ang magbigay kaysa tumanggap” (Mga Gawa 20:35).

## Pagbuo ng Legacy ng Kayamanan, Kalusugan, at Kaligayahan

Sa gitna ng lahat ng napag-usapan natin ay ito: Idinisenyo kang mamuhay nang sagana . Hindi lamang sa pananalapi, kundi sa espirituwal, emosyonal, at relasyon. Sinabi ni Jesus, "Ako ay naparito upang sila ay magkaroon ng buhay, at magkaroon nito ng sagana" (Juan 10:10). Ang iyong trabaho ay bumuo ng isang buhay na may layunin na tumutupad sa pangakong iyon. Pero tandaan, may mga tuntunin—mga batas ng Diyos at likas na batas na kumokontrol sa tagumpay. Kung hindi mo sila papansinin, makikita mo ang iyong sarili sa ilalim ng bato.

Ang mga patakaran ay hindi mahigpit; protective sila. Ginagabayan nila tayo patungo sa isang buhay na mayaman sa bawat kahulugan ng salita. Habang sumusulong ka, isaisip ang mga panuntunang ito. Igalang ang mga hangganan, kapwa sa iyo at sa iba. Maghasik ng magagandang binhi, magtrabaho nang husto, at igalang ang balanse sa pagitan ng pagbibigay at pagtanggap.

Ito ang pundasyon kung saan bubuo ang iyong legacy. Ang iyong kayamanan, ang iyong pamilya, ang iyong epekto sa mundo—lahat ito ay dumadaloy mula sa iyong pagpayag na mag-commit sa pagsisikap, disiplina, at paglilingkod. Ang tunay na kasaganaan ay abot-kamay mo. Pumunta at angkinin ito.

Kabanata 5:

## **Bumangon mula sa Abo**

Makikita mo ang iyong sarili dito, sa ibaba, nakatitig sa isang buhay na parang malayo, dayuhan, hindi maabot. Palagi kang hinahalikan ng mga tao para sa mga sagot, para sa lakas. Ikaw yung babaeng may plano, yung parang hindi nagpatinag, kahit hindi public. Ngunit ngayon, narito ka, sa isang lugar na hindi mo akalain na ikaw ay—hilaw, mahina, nakalantad. Mahirap huminga sa espasyong ito. Parang iba ang hangin mismo, mas mabigat. Sinubukan mong umakyat, ngunit parang habang sinusubukan mo, lalo kang dinidiin ng bigat ng mundo. Ito ay nakakapagod, hindi ba?

Ngunit kahit ngayon, sa mga tahimik na sandali kapag ang iyong isip ay hindi na tumatakbo, kapag ang mga distractions ay nawala, mayroong isang bagay na gumagalaw sa loob. May tanong na gumugulo sa mga gilid ng iyong kamalayan: "Paano ako nakarating dito?" Hindi ito awa sa sarili, hindi. Masyado kang matalino para diyan. Alam mo ang buhay ay higit pa sa isang koleksyon ng mga random na kamalasan. Hindi ito pagkakataon; ito ay isang serye ng mga pagpipilian, ang ilan ay sinadya, ang ilan ay walang malay. Napuntahan mo na ito, hakbang-hakbang, at ngayon ay narito ka, nahaharap sa mga kahihinatnan.

Ngunit hindi iyon ang buong kuwento, hindi ba? May oras pa. Alam mo yun. Ang tahimik na pagpupursige na iyon ang nagpapaiba sa iyo sa iba na gumuho dahil sa bigat. Maaaring nasa ibaba ka, ngunit nakatayo ka pa rin. Matalas pa rin ang iyong pag-iisip, hindi nasisira ang iyong

kalooban. Maaari kang bumangon mula rito, tulad ng pagbangon mo mula sa iba pang mga hamon noon. Sa pagkakataong ito, hindi ito tungkol sa pagpapatunay ng iyong sarili sa mundo. Hindi ito tungkol sa paglalaro ng papel na inaasahan nila sa iyo. Sa pagkakataong ito, ito ay tungkol sa iyo.

Isipin ang magiging babae ka pagkatapos nito. Ang taong nasa kabilang panig ng pagsubok na ito ay mas malakas, mas matalino, at mas nakaayon sa kung ano ang tunay na mahalaga. Ano kaya ang alam niya? Ano ang natutunan niya sa mga sandaling ito ng kadiliman? Iyan ang hinuhubog mo ngayon. Maaari kang makaramdam ng pagkasira, ngunit tulad ng isang tabak na pino ang ulo, ikaw ay muling hinuhubog, muling nabubuo sa apoy ng kahirapan. Ang bawat peklat, bawat pasa, bawat luha ay magiging bahagi ng iyong kwento, bahagi ng iyong lakas.

Nakikita mo, hindi ang pinakamababang bato ang katapusan—ito ang pundasyon. Doon mo aalisin ang lahat ng mali, lahat ng hindi kailangan. Dito mo makikita ang iyong sarili nang walang maskara, nang walang pagpapanggap. Dito mo nahaharap ang iyong mga limitasyon, ang iyong mga takot, ang iyong mga kahinaan, at, oo, ang iyong kapangyarihan. Higit ka pa sa kabuuan ng iyong mga kabiguan. Ikaw ang arkitekto ng susunod mong kabanata.

Ngunit una, maging tapat tayo. Walang mga shortcut dito. Walang madaling paraan. Ang daan pabalik ay magiging matarik, masakit, at nakakapanghina. Mangangailangan ito ng antas ng pagtitiyaga na iilang tao ang nagtataglay. Ngunit ikaw—nasa iyo ito. Lagi kang meron. Mayroong tahimik, matatag na kapangyarihan sa iyo na nandiyan sa lahat ng panahon, naghihintay sa sandaling ito. Huwag maliitin ito. Noon pa man, ikaw ang babaeng kayang magdala ng higit sa inaakala ng iba, at ngayon, dinadala mo ang iyong sarili.

Magsimula sa isang hakbang. Isang desisyon. Isang galaw patungo sa liwanag. Hindi mo kailangang malaman kung ano ang hitsura ng buong hagdanan; kailangan mo lang malaman na mayroong isa, at nariyan ka. Sa bawat maliit na hakbang, mabawi mo ang isang piraso ng iyong sarili. Iyong muling itayo. Ibalik mo. At sa iyong pagbangon, matutuklasan mo ang isang mas malalim na katotohanan—isa na ibinulong sa iyo sa mga sandali ng katahimikan, sa mga sandaling hinayaan mo ang iyong sarili na madama ang bigat ng iyong pag-iral.

Hindi sapat para mabuhay. Nagawa mo na. Nakaligtas ka sa pinakamasama. Ngayon, umunlad ka. Bumangon ka mula sa abo ng buhay na gumuho, at bumuo ka ng bago, isang bagay na

hindi natitinag. Ito ang sandaling huminto ka sa pagpapanggap na sa tingin mo ay gusto ka ng mundo. Ito ay kung saan ikaw ay naging ikaw —ganap, walang patawad, at kahanga-hanga.

## Tingnan ang Wreckage

Tumingin sa paligid sa pagkasira ng kung ano ang dating. Huwag kang matakot dito. Wala itong kapangyarihan sa iyo ngayon. Ang buhay na dati mong nabuhay—ang gumuho—ay wala na. Ito ay sa nakaraan. At ang babaeng lumabas mula rito, ang tatayo pagkaraang tumira ang alikabok, ay isang bagong nilikha, isang patotoo sa katotohanang kaya mong magtiis, muling buuin, at manaig.

## Lakasan mo ang loob.

May dapat gawin, oo. Ngunit ang gawaing iyon ang magiging iyong kaligtasan. Ito ang gawain na magbabalik sa iyo sa iyong sarili, na magdadala sa iyo sa masaganang buhay na naghihintay sa kabilang panig. Ang bawat araw na ginugugol mo sa muling pagtatayo ay maglalapit sa iyo sa babaeng palagi mong nilalayong maging. At yung babaeng yun? Siya ay hindi mapigilan.

## Magsisimula na ang iyong paglalakbay.

## Kabanata 6:

### **Tumawag sa Panginoon**

Narito tayo, nakatayo sa pinakamababang punto, kung saan ang mundo ay parang papalapit at ang pag-asa ay tila malayo. Rock bottom ay hindi lamang isang lugar ng pagkatalo; ito ay isang sangang-daan, isang punto ng pagliko. Tinatanggal nito ang mga ilusyon, ang mga nakakagambala, at ang ingay. Ito ay kung saan tayo ay nahaharap sa hilaw na katotohanan ng ating buhay at ang mga kahihinatnan ng ating mga desisyon. Ngunit ang sandaling ito, kahit gaano ito kahirap, ay isang regalo din. Ito ang lugar kung saan nagsisimula ang pagbabago.

Mayroong katotohanan na dapat sabihin, at hindi ako sasayaw dito: ang buhay na walang Diyos ay hindi tunay na buhay. Maaaring magmukhang maganda ito sa labas nang ilang sandali, ngunit sa kaibuturan, kulang ito ng isang bagay na mahalaga. Wala itong kapayapaan, direksyon, at kahulugan. Ang Diyos ang pinagmumulan ng lahat ng mabuti. Kung wala Siya, ang buhay ay isang string ng mga sandali, madalas na puno ng kawalan ng laman, pagkagambala, at panghihinayang. Ngunit sa Kanya, nagbabago ang lahat. Siya ang nagbibigay ng buhay, ang tagapagbigay ng kapayapaan, at ang tanging makakalabas sa atin mula sa hukay na ito.

Hindi tayo nilikha ng Diyos para manatili sa ilalim ng bato. Nilalang Niya tayo para sa isang masaganang buhay, isang buhay na puno ng layunin, direksyon, at, oo, kagalakan. Sinasabi sa

atin ng Bibliya na si Jesus ay hindi lamang isang Tagapagligtas; Siya ang Mabuting Pastol, ang nag-iiwan sa siyamnapu't siyam upang hanapin ang isang nawawalang tupa. Sa ngayon, sa gitna ng iyong sakit at kalituhan, hinahanap ka ni Hesus. Ang kailangan mo lang gawin ay tumawag sa Kanya.

## Isang Desisyon na Nagbabago sa Lahat

Nagsisimula ang lahat sa isang desisyon. Maaari mong isipin na imposibleng makaahon sa butas na hinukay mo sa iyong sarili, ngunit sa sandaling magpasya kang lumapit sa Diyos, nagbabago ang lahat. Ito ay tulad ng pag-flip ng switch ng ilaw sa isang madilim na silid—ang ilaw ay maaaring mukhang maliit sa simula, ngunit kapag ito ay nakabukas, ang kadiliman ay nagsisimulang mawala. Iyan ang kapangyarihan ng iisang desisyon na tumawag sa Panginoon.

Kapag nagpasya kang humingi ng tulong sa Diyos, na kilalanin na kailangan mo Siya, inilunsad mo ang isang pagbabagong higit sa maiisip mo. Ito ay hindi lamang tungkol sa pag-alis sa isang masamang sitwasyon; ito ay tungkol sa pagiging isang bagong tao. Sinasabi ng Bibliya, "Kung ang sinuman ay na kay Cristo, siya ay isang bagong nilalang; ang luma ay nawala, ang bago ay dumating na." Iyan ang pangakong naghihintay para sa iyo, dito mismo, ngayon.

Ngunit narito ang catch—ang mga pagkakataong tulad nito ay hindi magtatagal magpakailanman. Sa sandaling maramdaman mong tinawag ka ng Diyos, huwag mag-alinlangan. Kumilos ka na. Dahil ang paghihintay ng masyadong matagal ay maaaring mangahulugan ng pagkawala ng pagkakataong tumuntong sa bagong buhay na inihanda Niya para sa iyo. Ang pagwawalang-bahala sa tawag na iyon ay hahantong lamang sa isa pang pinaka-ilalim ng bato, isa pang mas mahirap na akyatin.

## Hilahin ang Iyong Sarili—Sa Tulong ng Diyos

Maaaring narinig mo na ang mga tao na nagsasabing, "Hilahin ang iyong sarili sa pamamagitan ng iyong mga bootstrap." At oo, may katotohanan iyon. Walang ibang makakagawa ng desisyon para sa iyo, at walang ibang makakalakad sa landas na ito kundi ikaw. Ngunit narito ang

pangunahing pagkakaiba: hindi mo kailangang gawin ito nang mag-isa. Ang Diyos ay ang lakas sa ilalim ng iyong mga paa, ang kamay na itinataas ka kapag ikaw ay masyadong mahina upang tumayo. Hindi lang siya naghihintay na abutin ka; Handa siyang makilala ka kung nasaan ka, dito mismo, sa gitna ng iyong gulo.

Maililigtas mo ang iyong sarili, ngunit sa tulong lamang ng Diyos. Sa pamamagitan lamang ng pagtawag sa Kanya maaari kang tunay na bumangon, at kapag ginawa mo ito, makikita mong susunod ang iba. Maaaring hindi mo hinangad na maging pinuno, ngunit kapag natikman mo na ang magandang buhay na iniaalok ng Diyos, hindi mo na ito maiiwasang ibahagi. At iyon ay kung paano mo mababago hindi lamang ang iyong sariling buhay, ngunit ang buhay ng mga nakapaligid sa iyo.

## Ang Misteryo ng Kinabukasan

Kapag pinili mong lumakad kasama ang Diyos, ang pinakamagandang bahagi ay ang misteryo ng hinaharap. Hindi mo alam kung saan ka Niya dadalhin, ngunit maaari kang magtiwala na ito ay magiging mabuti. Ang iyong pinakadakilang mga pangarap ay maaaring mangyari o hindi, ngunit sa paghahabol sa mga ito, ikaw ay magiging isang taong mas mabuti, isang mas malakas, isang taong may kakayahang humawak sa mga hamon at pagpapala na darating sa iyo.

Sinasabi ng Bibliya, “Hanapin muna ang Kanyang kaharian at ang Kanyang katuwiran, at ang lahat ng mga bagay na ito ay ibibigay din sa inyo.” Ang iyong trabaho ay hanapin Siya, ituloy ang magandang buhay sa pamamagitan ng pamumuhay ayon sa Kanyang Salita. Ang mga gantimpala—kapayapaan, kagalakan, tagumpay—ay susunod sa takdang panahon.

## Pag-iwas sa mga Pitfalls

Habang tinatahak mo ang landas na ito, maging maingat. Ang mundo ay puno ng mga abala, tukso, at madaling landas na walang patutunguhan. Pero nakapunta ka na doon, hindi ba? Alam mo kung saan nagtatapos ang mga kalsadang iyon—sa ilalim ng bato. Huwag

magpalinlang sa mga pansamantalang taas ng paghabol sa kayamanan, katayuan, o kasiyahan. Lagi ka nilang iiwan na walang laman sa huli. Sa halip, patibayin ang iyong sarili sa walang-hanggang mga katotohanang matatagpuan sa Salita ng Diyos. Ito ay hindi isang listahan ng mga paghihigpit, ngunit isang gabay sa pamumuhay ng isang buhay na tunay na sagana.

At tandaan, mahalaga ang mga tao sa paligid mo. Ang mga ito ay hindi lamang bahagi ng iyong buhay; bahagi sila ng iyong pagtawag. Madalas na ipinakikita ng Diyos ang Kanyang pagmamahal sa atin sa pamamagitan ng paghiling sa atin na mahalin ang iba. Sa pagbangon mo, tulungan mo rin ang iba na bumangon. Maging matiyaga, maging mabait, at maging tunay. Kung mas marami kang ibibigay, mas marami kang matatanggap, hindi lamang sa materyal na kayamanan kundi sa yaman ng mga relasyon, layunin, at kapayapaan.

## Tumawag sa Panginoon

Kaya't narito kami, pabalik sa kung saan nagsimula ang lahat: ikaw, sa ilalim ng bato, at ang Diyos, handang iangat ka. Maaaring pakiramdam mo ay hindi ka karapat-dapat. Maaari mong isipin na nagulo ka ng maraming beses. Ngunit wala sa mga iyon ang mahalaga. Sinasabi ng Bibliya, "Ang bawat isa na tumatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas." Lahat ng tao —kabilang ka.

Tumawag sa Kanya ngayon. Humingi ng tulong sa Kanya. Maniwala ka na sasagot Siya, dahil gagawin Niya. Lagi niyang ginagawa. At sa pag-ahon mo mula sa lugar na ito, matutuklasan mo ang buhay na parati mong nakatakdang mabuhay—isang magandang buhay, isang buhay na puno ng kahulugan, layunin, at kagalakan. Naghihintay ito sa iyo, sa kabila ng sandaling ito. Kailangan mo lamang gawin ang unang hakbang.

At kapag ginawa mo ito, babalikan mo ang batong ito hindi bilang katapusan, ngunit bilang simula ng isang bagay na maganda.

Sa Diyos, ang magandang buhay ay laging abot-kamay. Humingi ka, at matatanggap mo. Kumatok ka, at bubuksan ang pinto. Humanap ka, at makikita mo.

### *Tungkol sa May-akda*

Ang pangalan ko ay Alexander Leland Dalgardno. Ipinanganak akong Aleksandr Aleksandrovich Lyuhmanov sa Kazan, Russia sa isang alkoholiko na ina at isang mobster na ama na namatay bago ko siya makilala--o kaya ang kuwento ay ipinadala sa akin. Nasaksihan ko ang maraming bagay noong bata pa ako; Ang karahasan, kasarian, alkoholismo, at pagkasira ay nagpapabilis sa paglaki ng isang bata. Sa edad na anim, ako ay inilagay sa isang bahay-ampunan at pagkatapos ay nagpalipat-lipat ng ilang higit pa sa susunod na ilang taon.

Ang mga ampunan sa Russia ay nag-ayos sa akin upang maging bangkarota sa moral na maraming dapat patunayan. Mula sa murang edad, tinuruan akong hamakin ang awtoridad. Mula sa murang edad, tinuruan akong maging gangster. Sa ampunan ng Russia, ito ang tanging paraan ng pamumuhay. Ang karahasan, krimen, at lahat ng bagay na antisosyal ay ipinag-uutos. Sa kabutihang-palad, sa aking pinakamasamang oras, sa bingit ng aking pagiging isang masamang permanenteng, hinila ako ng Diyos palabas. Inampon ako ng ilang mapagmahal na mga Amerikano at binigyan ako ng isang pamilya, isang tahanan, isang buhay, isang pag-aari. Mahirap tanggapin ang kanilang pagmamahalan. Lagi ko itong tinatanong. Palagi kong tinutulak ito. Kinailangan ko ng 10 taon ng pagrerebelde, 6 na taon ng pagkakulong, isang pangit na reputasyon, at ang pag-corner ng Diyos sa isang segregation cell upang matanto ko kung gaano sila kabuti sa akin, kung gaano kabuti ang Diyos sa akin.

Noong 2006, nakulong ako dahil sa pakikipagtalik sa aking mga kapatid na babae. Ang bigat ng aking masasamang desisyon ay hindi nakarehistro hanggang sa ibang pagkakataon. At dahil ito ay isang bagay na itinuro sa akin sa murang edad, ito ay isang bagay na natural kong ginawa nang hindi nag-iisip nang tumama ang aking 14 na taong gulang na mga hormone. Sinubukan ko ang lahat sa ilalim ng araw para patunayan sa mga tao na hindi ako kaibig-ibig. Nagtagumpay ako, at dinala ako nito sa higit pang kadiliman.

Sa labing pito, pagkatapos makalaya mula sa kulungan ng kabataan, at magparehistro bilang SO, umalis ako sa tahanan ng aking mga magulang upang mamuhay ng isang buhay na gusto kong mabuhay. Sa susunod na ilang taon, nagsalu-salo ako, hinabol ang mga babae, naninigarilyo, at

nagsu-surf sa sofa. Sa palagay ko, ako ay medyo normal sa pagitan ng uri ng high school at kolehiyo, ngunit naniniwala ako na ito ang nagtulak sa akin ng mas malalim sa buhay ng krimen at kadiliman. Habang nakilala ko ang mga batang babae na hindi iginagalang ang kanilang sarili, ang mga pinuno ng droga na gumawa ng anumang bagay para sa susunod na hit, at marami pang iba pang kabataan at walang ingat na mga indibidwal, lalo akong nahila sa kawalan ng Diyos, at kalaunan ay krimen. Ang kasalanan, kapag ganap na lumaki, ay humahantong sa kamatayan.

Noong 2009, sa wakas ay umalis ako sa yugto ng party at nagsimulang mag-aral sa isang lokal na kolehiyo ng komunidad, at kahit na makakuha ng trabaho bilang busboy sa isang Italian restaurant. Sinimulan kong makipagkita sa aking ama para sa kape paminsan-minsan upang panatilihin siyang updated sa aking pag-unlad at buhay. Nagsisimula nang umikot ang lahat, hanggang isang araw, nalasing ang kasama ko at nagpahayag ng pagmamahal sa akin. Nagsimula siyang magalit na ako ay tuwid at "off with some blonde bitch", kaya lumipat ako. Marami akong kaibigan at kasamang bakla, ngunit ang pagiging mapilit niya sa akin ang naging dahilan ng pagkasira ng aming pagkakaibigan.

Pagkatapos lumipat, bumalik ako sa couch surfing at iyon ang nagpahinto sa akin sa paglalagay ng lahat ng aking pagsisikap sa paaralan at trabaho. Hindi nagtagal ay natagpuan ko ang aking sarili na walang tirahan at sinira. Maginhawang, nakatagpo ako ng isang kakilalang Ruso na nag-alok sa akin ng pagkakataon na kumita ng ilang pera para sa pagkuha sa kanya ng isang silid sa hotel sa aking pangalan. Iyon ay kung paano ako nakapasok sa laro ng prostitusyon.

Pagkalipas ng ilang buwan, naaresto ako. Dumaan ako sa maraming yugto ng pag-iisip. Na-depress ako at nagpakamatay. Nagmakaawa ako sa Diyos na palabasin ako (para makabalik ako sa ginagawa ko). At sa wakas, naging bitter ako at naghiganti at naging mas halimaw.

Ginugol ko ang unang ilang taon sa pagpili ng utak ng lahat kung paano maging isang mas mahusay na kriminal. Nagbasa ako ng maraming libro at nakakuha ng anumang kaalaman sa krimen. Hanggang isang araw, umakyat ako sa bakod (para makakuha ng pagkain at kape, ng lahat ng bagay) at inilagay sa segregation na may banta ng singil sa pagtakas.

Doon, nakilala ko si Hesus. Sa gitna ng napakalamig na lamig, naramdaman ko ang Kanyang init. Sa aking lugar sa pagitan ng isang bato at mahirap na lugar, inalok Niya ako ng ginhawa at kapayapaan. Narinig Siya ng bawat selula ng aking katawan nang sabihin Niyang, "Alex, bakit ka tumatakas palayo sa akin?"

Mula noon, hindi na ako makatakbo. Sa sandaling iyon, nagpasiya akong ialay ang aking buhay sa Kanya at sa Kanyang paglilingkod. Patuloy na subukan kapag nabigo ako. Patuloy na subukan kapag ito ay mahirap. Sa nakalipas na 3 taon ng aking sentensiya sa pagkakulong, hindi lamang ako naging mas malapit sa Diyos, ngunit namumulaklak sa bawat aspeto ng aking buhay. Nakuha ko ang aking Associate of Arts degree, isang Graphic Design Certificate, natuto ng Basic Bookkeeping, nagtrabaho bilang Teacher's Aide na nagtuturo ng GED sa mga adulto (top class graduation),

tumugtog ng musika at nangunguna sa pagsamba sa maraming serbisyo, tumulong sa mga tao sa kanilang paggaling, nagsimula ng publikasyong tinatawag na "Jesus in the Can", gumawa ng album, nagsulat ng mga notebook ng mga bagay-bagay...sa Diyos naabot ko na ang aking potensyal.

Noong July 13, 2015 ako pinalaya. Inaasahan ang isang mahirap na oras, sumandal ako sa aking Diyos. Ibinigay niya ang LAHAT. Naniniwala ako na tinawag Niya ako upang gumawa ng isang gawain para sa Kanya. Hangga't nag-aalala ako sa paggawa ng gusto Niya, inaasikaso Niya ang aking "walang halaga" na mga bagay.

Natatakot akong husgahan para sa aking nakaraan. Ayaw kong maging bukas. Ayaw ko sa pagiging vulnerable. Ngunit ako ay isang tapat na tao ngayon. Hindi na ako natatakot na ilihim ang aking nakaraan dahil hindi na ito ang aking pagkakakilanlan. Bumangon ako sa mga kanal na iyon at bagama't may baho ako, hindi lang ako babangon, ngunit mag-aalok ng ilang inspirasyon sa mga taong nasa ilalim ng lupa.

(Ito ay isang testimonya na isinulat ko noong 2015, bago pa sa Prison, nagsimula sa isang paglalakbay upang makahanap ng Masaganang Buhay)

*Para sa kadahilanang pampublikong imahe, pinili kong itaguyod ang isang kathang-isip na pangalan na "Alx Luxmanov", ang ALX ay nangangahulugang "abundant life experiment" at ang Luxmanov ay isang variation ng aking Russian na pangalan, na walang sinuman ang maaaring bigkasin. Kamakailan lamang, nalaman ko na ang aking ama ay namatay sa alkoholismo. Hindi siya isang badass mobster tulad ng palagi kong pinaniniwalaan upang tipunin ang huling piraso ng lakas upang hindi pabayaang ang aking namatay na ama. Siya ay, sa halip, isang matapat na tao, na kamukha ko at nasisiyahang magtrabaho sa mga kotse. Marahil ay ipagmalaki niya ako pagkatapos, dahil ako rin, si Alex Luxmanov na nagtatrabaho sa mga kotse at mahilig sa katapatan. Simpleng pamumuhay kasama ang aking Tagapaglikha.*

Ginagamit ng Diyos ang sinumang pipiliin Niyang iligtas. Tumawag sa Kanya at hindi ka Niya pababayaan.

Bibigyan ko siya ng 5 star rating.

Maging ang Phoenix.

Sabihin mo, ako si Phoenix.  
Tara na.